

Lieve lezer (res)

Ik heb vandaag de perfecte toerist uitgehangen in Parijs. Na een warm afscheid van mijn familie hebben ze besloten dat ze spoedig naar Brussel zullen komen. Ik ben daar heel blij mee en ga nog door met mijn Parijse verkenningstocht.

Wat is Parijs positief geëvolueerd zeg! De lokale bevolking is aardig, geeft je een hartelijk welkom, klets lekker tegen je en is heel open om je de weg te wijzen.

Wat een verschil met een paar decennia geleden! Ik moet het toegeven dat het ontvangst vaak niets te maken had met het woord zelf. De Parijsenaren stonden erom bekend om vrij arrogant en afstandelijk te zijn. Daar is nu niets meer van te zien. Als ik erover nadenk en mijn eigen theorie Vandaag ben ik heel wat deskundiger geworden op een ander vlak! Voor het eerst in mijn leven heb ik de Eiffeltoren tot aan de top bezocht! Wat een fantastisch uitzicht! Voor het eerst vond ik dat de rijen te doen waren. Het was bijzonder kalm voor de Eiffeltoren zijn doen. Als we het doen dan doen we het goed! Dus twee kaartjes s'il vous plait pour le sommet!
Vanuit de hoogte heb je een zicht over heel Parijs en de buitenwijken. Je herkent de romeinse architectuur, prachtig gewoon!

Vervolgens had ik een afspraak in het Louvre om 17 uur. Ik weet dat je minstens 1 maand nodig hebt om het Louvre te bezoeken daarom heb ik me gelimiteerd tot 2 top kunstobjecten. Jullie raden het al.....de Mona Lisa en de Venus van Milo. Het was wat zoeken en het was wat moeilijk (want ik heb beroep moeten doen op de rolstoelverhuur, ik kan best goed lopen maar stoppen, lopen, stoppen, lopen is bijzonder schadelijk voor mijn lichaam door het EDS zoals vermeld in wie zijn wij). Overall trappen en ingangen die niet echt rolstoelvriendelijk zijn (ik denk dat ik daar in de toekomst een interessant artikel over kan schrijven) maar dankzij de vreselijk vriendelijke suppoosten zijn we er geraakt.

Het Louvre op zich is al een museum in zijn geheel. Dus na verschillende liften en de prachtige Egyptische galerij, waar ik veel binding mee heb, heb ik haar ontmoet, heb ik haar gezien vanuit mijn rechteroog stond ze daar ineens half verscholen achter de rijen aanbidders. Dan opeens is er een klein beetje gerechtigheid in het leven en mag je als rolstoelgebruiker opeens gewoon helemaal vooraan, zelfs voor de gewone gebruikers plots oog in oog staan met HAAR!
Vaak zeggen mensen dat ze een desillusie is omdat ze klein is ten opzichte van haar roem. Ik ben het daar niet mee eens. Ik vond en vind haar nog steeds fantastisch! Krachtig in haar finesse, in haar onduidelijke blik, met haar buste die zacht lijkt ten opzichte van haar in proportie grote iets ruwere handen....ik ben verkocht. Ze heeft me gepakt en ingepakt. Ze was zeker de moeite waard van het wachten, al die jaren stond ze op mijn bucketlist en vandaag mag ik haar afvinken.

Ik ben compleet en deel de foto's van haar met mijn naasten, die liefdevol reageren.
Ik ga naar mijn volgend doel maar daar zal ik morgen meer over schrijven.

Ik publiceer haar foto en hoop dat jullie ervan genieten. Het enige advies wat ik jullie kan geven is, plan een bezoek in naar het Louvre, doe goede wandelschoenen aan en geniet!

Isabelle

Die vannacht gaat dromen over de integrerende blik in haar ogen